

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Crispijevo ministerstvo.

Včeraj so položili v grob jednega prvih italijanskih državnikov, Depretisa. Ž njim je Italija zgubila ministerskega predsednika, moža nenavadnega upliva, in misliti je sedaj treba, kdo ga bode nadomestil. Začasno je prevzel vodstvo ministerstva vnanjih zadev Crispi in hkratu tudi ministersko predsedstvo, definitivno se bode pa stvar rešila še le prihodnji teden.

Preudarjamo li razmere natančno, pridemo do prepričanja, da bode baš Crispi prevzel ministerstvo vnanjih zadev in predsedništvo ministerstva. Sedaj, ko Depretisa ni več, je on najpopularnejši in najnadarjenejši italijanski državnik. Ž njim se noben drug meriti ne more. Največ upanja je, da bode on dobil zaso večino v zbornici, kar v Rimu večkrat ni baš lahka stvar.

Imenoval se je tudi grof Robilant kot naslednik Depretisov, toda mi mislimo, da se on resno ne more jemati v poštev. Zadnja ministerska kriza je jasno pokazala, da Robilant ne more računati na večino v zbornici. Skoro vsi napadi opozicije bili so tedaj bolj naperjeni proti njemu nego proti skupnemu ministerstvu. Po vsej Italiji še močno tli sovražstvo proti Avstriji in to skoro v vseh krogih, torej ni nikako posebno priporočilo za Robilanta, da je bil dolgo časa veleposlanik na Dunaji, da ima Avstrijo za soprogo ter je znan kot velik prijatelj Avstrije. Vse italijanske stranke so za to, da si Italija kdaj prisvoji italijanske pokrajine avstrijske, samo v tem se ne ujemajo, kdaj da je zato pravi čas. Radikalnejši mislijo, da je treba takoj sedaj se pripraviti, da se rešijo avstrijski Italijani, zmernejši pa mislijo, da še treba počakati.

Kak vpliv bode imelo na evropski politični položaj ministerstvo Crispijevo, kaj bode s tako imenovano tripelalijanco? Odgovor za danes ni lahek. Po Crispijevi minulosti soditi, je on prijatelj Franciji in nikakor ni naklonjen Avstriji in Nemčiji. Svobodo jako čišla in zato mu je ljubše republikanska Francija, nego pa Nemčija in Avstrija, kateri državi se mu zdita precej reakcionarni. Po tem bode najbrž uravnal svojo vnanjo politiko.

Sicer je pa jako prebrisan in se bode ravnal po razmerah. Mogoče je zategadelj, da še ne bode

tako hitro razdrl zveze z Avstrijo in Nemčijo, ampak si bode poprej skušal pridobiti naklonjenost Francije. Kot pravi sin italijanskega naroda, ravnal se ne bode vselej po svojih čuvstvih, ampak bode slušal tudi razum, gledal bode, kako bi se dal za Italijo pridobiti največji dobiček. Če bode videl, da je tripelalijanca ugodnejša, nego francosko prijateljstvo, utegne jej še nekoliko časa ostati veren.

To zvezo so Italijani osnovali iz sebičnosti. Nadejali so se, da bosta ti dve državi pomagali povzdigniti italijanski upliv ob Sredozemskem morju iz da si morda pridobe Trst in Trident, ako bodo pomagali Avstriji proti Rusiji. Nekateri italijanski listi so že to jasno povedali, poudarjajoč, da se Avstrija mora pomakniti proti Egejskemu morju, italijanske pokrajine pa prepustiti Italiji.

Kakor sedaj stvari stoje, pa še ni misliti, da bi se tako premenil evropski zemljevid. Zategadelj se v Italiji začenja ohlajati prijateljstvo do srednje-evropskih cesarstev. Crispi bode morda kmalu spoznal, da se alijanca z Nemčijo in Avstrijo ne splača in lahko se bode obrnil k Franciji, kakor mu srce velevala. To bode pa tem preje storil, če bodo v Parizu znali ga k sebi privabiti. Italijansko prijateljstvo bi bilo za Francoze velike vrednosti, ko bi imeli vojno z Nemčijo, in Francija bode pač pripravljena zanj nekoliko žrtvovati. Crispi se je večkrat izjavil za zvezo latinskih narodov in bode gotovo kot ministerski predsednik in minister vnanjih zadev skušal kaj storiti za uresničenje te ideje, če mu bodo količkaj razmere ugodne.

Pa še nekaj družega ga bode odganjalo od zveze z Nemčijo in Avstrijo, italijanska zbornica namreč. Zbornica italijanska po svoji večini nikakor ni naidušena za tripelalijanco. O čemer smo se že večkrat prepričali. Depretis imel je nenavaden upliv in nenavadno srečo, in se mu je tudi posrečilo pridobiti zbornico za tako vnanjo politiko. Crispi pa nema tolikega upliva, ima več nasprotnikov, torej ne bode tako lahko tiral politike, ki se ne strinja s čuvstvi italijanskega naroda.

Mi se torej nikakor ne moremo strinjati z nemškimi listi, ki trdijo, da se vnanja politika Italije ne bode spremenila, ampak smo preverjeni, da je Depretisova smrt korak h koncu tripelalijance.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. avgusta.

Oficijozni listi opravičujejo najnovejšo naredbo naučnega ministerstva in zatrjujejo, da nikakor ni napriena proti Čehom. Ministra neso vodili narodnostni ampak le gospodarski in socialno politični oziri. Ministerska naredba bode bode tudi nekoliko pripomogla, da se ne bode preveč množil duševni proletarijat. Nam se čudno zdi, če je to res, zakaj je naučno ministerstvo skoro samo slovanske srednje šole sklenilo opustiti, dočim se pri Nemcih najbolj množí duševni proletarijat. Saj vselej, kadar zahtevamo, da se dá v uradu več pravice slovanskim jezikom, čujemo izgovor, da manjka slovanskih uradnikov. Vsak nepristranski človek bi sodil, da bi vlada morala posebno gledati na razvoj slovanskih šol, da dobi potrebnih uradnikov, da bode mogla izvesti narodno enakopravnost, katero je vsprejela v svoj program. Vladno postopanje pa kaže, da je le germanizacija ministerstvu pri srci, z enakopravnostjo pa slovanske zastopnike tolaži, kadar gre za dovoljenje novih davčnih bremen.

Vlada bode v prihodnjem zasedanju galskemu deželnemu zboru predložila predlogo, da se občinski zakon v toliko premeni, da bode deželni odbor smel občinam dovoljevati pobiranje občinskih priklad naj bodo kolikor si bode velike. Dosedaj je bilo treba deželnega zakona za dovoljenje občinskih priklad, če so znašale 5 % neposrednih davkov ali več. S tako premembo občinskega zakona pridobil si bode deželni zbor časa za važnejše zadeve, samo bati se je, da bodo občine začele uvajati visoke občinske priklade, ker bode za to lažje dobiti dovoljenje.

Jeseni bode v Budimpešti shod vseh ogerških kulturnih društev, katera imajo namen pospeševati pomadžarjenje vseh ogerskih nemadžarskih narodnostij. Na ta shod povabili so tudi akademijo znanostij, ki je pa vabilo odklonila. Slavnostni govor bode govoril Josip Bano ter bode razlagal, s kakimi sredstvi bi kulturna društva dosegla svoj namen. Madžarski listi se že zdaj bavijo s tem vprašanjem. „P. Naplo“ priporoča, da bi postavodajstvo dalo del svote, ki je namenjena za narodno vzgojo, kulturnim društvom; da se vse banke, hranilnice, društva in trgovci prisilijo postaviti na pot, da se bodo pri svojem poslovanju posluževali madžarsčine in nastavliali madžarske uradnike; da se v vsakem komitatu brez razločka osnuje kulturno društvo, v vsakej vasi ustanovi madžarsko otročje zabavišče, za kar

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Jednajsto poglavje.

(Dalje.)

Je prelep poleten večer poln prijetnih vonjav. Z glav sloneč na roki sedi Mabel na pragu očetove hiše, zre prek širnih poljan, prek katerih polna luna srebrno svetlobo razliva, in gleda visoko travo, kako se z milim vetričem semtertija giba; čudovita podoba morskih valov. Razgled je velečasten in neomejen. Čas je počitka. Mabel je vsa zamišljena, ne v misli, katere bi jej veličastni prizor izbujal, dasi tudi se sedaj pa sedaj spoštljivo v mračno daljavo ozira, ampak utopljen je v priproste prijetne misli, ali oče ta večer z gospodom Gracijem prebije, ali ni verjetno, da je teta v sobi na svojem stolu zadremala, in kaj je s Henrikom, ki je ta dan doma, in vender ga že več ur ni videla. Na zadnje vprašanje si je precej lahko odgovorila, ker

ga je, obrnivši se proti gaju poleg reke, ugledala, da z nekom prihaja.

„Da, — ne, — da, gotovo je, — Helena je.“ A temu se Mabel ne čudi. Počasi hodita in se kaj zaupno pogovarjata; tudi temu se Mabel ne čudi. Čudi se pa, da Henrik, prišedši blizu hiše, popusti spremljevalko ter z najemnikom Jakobom govori. Kar jo Helena zagleda na pragu sedeti, priskoči k njej, objame jo, obraz na nje obrazu zakrije ter se kot otrok joka.

„Kaj je Helena, draga Helena!“ vskliknila je Mabel vznemirjena, „kaj ti pa je? Kaj si se s Henrikom sprla?“

„Ne. O ne! Razpirala se še nisva vse žive dni,“ vskliknila je Helena. „Draga Mabel, kako zelo te ljubim. Doslej še vedela nisem, koliko razlogov sem imela tebe ljubiti.“

„Kaj, zaradi Henrika?“

„Da, in zbog sebe in zbog vseh, ki njega ljubijo ter so nanj ponosni. Povedal mi je,“ in govorila je najbolj tiho šepetaje, „povedal mi je, kar mi še nikdar ni bil povedal, kako se je spotaknil in padel in kako se bi brez tvoje pomoči nikdar ne bil mogel vzdigniti, kako si ga ti zasledovala, zanj molila, ga ljubila ter rešila.“

Ko je Helena izrekla te besede, govoriti ni mogla dalje. Mabel bi bila rada spregovorila, a tudi njej se je glas odpovedal; nekaj trenutkov sta dvojki skup jokali.

Helena se je bila prva opomogla. „Mabel! misli si, kako plemenit je bil,“ vskliknila je. „Še nikdar me ni vprašal, ali ga čem za moža; menim, tudi sedaj bi tega ne bil storil, pa — pa —“

„Vem,“ zaklicala jej je Mabel s pomirljivo srčnostjo, „draga, to vem.“

„Oče je ta popoldan vpričo njega govoril, da me bode popolnem zapuščen na svetu pustil,“ rekla je Helena; „nisem ga mogla poslušati tako govoriti in tudi Henrik ga ni mogel poslušati; in osrčil se je ter mi je ta večer povedal, kar povedati se še nikdar ni bil drznil. O, malosrčnež, mislil je, da mu ne bodem zaupala!“

„Ubožec! prestal je dolgo izkušnjo!“ rekla je Mabel.

„Pet dolgih let,“ odvrnila je Helena. „Le pomisli to! Zame je bilo to vse drugo. Jaz sem ves čas vedela, da me ljubi, in imela sem toli opraviti za očeta in za ljudi, in mi vsi smo bili toli srečni, kedar smo kaj o Henriku slišali in se njegovih kratkih pohodov veselili; čas zdel se mi je toli

bi morali donášati posestniki in najemniki; potujoči madžarski gledališni igralci bi se morali podpirati iz deželnih sredstev in za njih predstave v selih z mešaním prebivalstvom naj bi se delile brezplačni ustopninski listi; da se naprosijo bogati ljudje, da bode z darovi in s snovanjem raznih ustanov podpirali širjenje madžarsčine; da se od vsake blago dejne predstave nekaj odstotkov dohodkov dovoli kulturnim društvom, da se vsekako pospešuje pomadžarjenje imen; da se uvede izključno madžarski poučni jezik ter se strogo nadzorujejo panslavistične, germanske in romanske agitacije. Drugi listi dajo tudi podobne nasvete.

Vnanje države.

Jutri se snideta avstrijski in nemški cesar v Gasteinu. Ta shod, ki se vsako leto ponavlja, nema posebnega političnega pomena.

Bolgarski zastopnik v Carigradu Vuković vedno priganja Turčijo, da bi potrdila izvolitev Koburžana. Turška vlada pa vso stvar vedno odlašá. Otomanski veleposlanik v Peterburgu si prizadeva, da bi pregovoril Rusijo, da potrdi Koburžana, toda vse njegovo prizadevanje je brez uspeha. Proti volji Rusije pa sultan Koburžanove izvolitve potrdil ne bode. — „Svjet“ misli, da bi Rusija morala popolnem v območje svojih interesov dobiti Bolgarijo. Za to bi jej pa ne trebalo uničiti bolgarske samostojnosti. Ko bode odstopilo regentstvo in se bodo razpisale volitve za novo sebranje, priporoča omejen list, da Rusija iz lastne inicijative predlaga vevlastim popolno združenje Bolgarije in Vzhodne Rumelije in osvobojenje Bolgarov vseh vazalnih dolžnostij nasproti Turčiji. Hkratu pa naj naznani kandidata za bolgarski prestol, če že Bolgari morajo imeti kneza. Na ta način bi Rusija zase pridobila Bolgare. Še bolje bi pa bilo, ko bi Bolgari ne izvolili kneza, ampak z Rusijo stopili v tako zvezo, kakor sta Švedska in Norveška, Avstrija in Ogerska, ali morda Rusija in Finska.

V komisiji, katera izdeluje načrt za spremembo srbske ustave, so mej drugim pravosodni minister Akumović, poslanika Bogičević in Kaljević in general Belimarković. — Komisija, ki pretresuje finančni položaj, predložila bode v kratkem svoje poročilo kralju.

Mestni zastop v Rimu je sklenil poprositi udovo pokojnega **italijanskega** ministerskega predsednika, Depretisa, da dovoli, da se njegovo truplo prepelje v Rim in ondu pokoplje v znamenje spoštovanja Rimljanov. Nadalje je sklenil, da se v kapitolu postavi Depretisa kip, po njem imenuje jedna ulica v Rimu, uzida v njegovo hišo v Rimu spominska plošča. Za spomenik, ki se bode postavil pokojniku v prestolnici Italije, dovolil je mestni zastop 100.000 lir. Ko se je vršil v Stradelli mrtvaški sprevod, bile so v Rimu in nekaterih drugih italijanskih mestih prodajalnice zaprte.

Mohamedovci na **Kreti** so jako nevoljni, da je turška vlada dovolila nekaj več pravic kristijanom. Od neke strani se agituje mej mohamedovci, da naj se izselijo, ker sedaj bodo jim kristijani gospodovali. Mohamedovci so imeli več posvetovanj in so nazadnje poslali deputacijo h turškemu komisarju Mahmudu, ki mu je naznanila, da se mislijo izseliti. Mahmud paša jim je dokazoval, da se jim ni ničesar bati in je pregovarjal, da naj ne ostavljajo domovine.

Nemška vlada bode odstavila v kratkem v Alzaciji in Loreni več županov, ker nečjeje pospeševati germanizacije. Občinski zastop v Enuery se je razpustil. Več drugih občinskih nastopov se bode v kratkem razpustilo. Pri novih volitvah bode vlada poskusila Nemce spraviti v občinske zastoje.

Dopisi.

Iz Kranja 4. avgusta. [Izv. dop.] Kakor strela z jasnega neba zadela je včeraj naše mesto

kratek in nikdar nisem mislila na bodočnost. Henrik pa je živel za se ter je vestno prebil leta dolge izkušnje, ne da bi mu bil kedo pomagal, ves čas je mislil le na svojo minulost ter je dvojil o svoji bodočnosti. Oh Mabel, izkazal se je res pravega junaka!

„Helena, in ti ga tedaj ljubiš vkljub njegovim izpovedi?“

„Da, zares! Ljubim ga tem bolj, tem bolj. Zmagal je samega sebe ter je v mojih očeh slavniši, nego bi bil utrjeno mesto siloma vzela.“

„Henrik je našel svoje plačilo,“ rekla je Mabel. „Lehko se bode ponašal, da ima najboljšo ženo na svetu; jaz pa sem našla najljubeznjivšo sestro,“ in pristrčno jo je poljubila.

„Vsi se moramo mej seboj ljubiti,“ rekla je Helena z globokim občutkom, ko je Mabel poljubila. „Ljubiti se moramo tem bolj mej soboj, ker ne vemo, kako kmalu bode božja volja, da se drug od drugega ločimo. Oh, kako mešani so na tem svetu najšrečnejši občutki in najgorenjše bolesti! Moj dragi, predragi oče! Sedaj moram k njemu domov!“ Ko je Henrik prišel izzad ogla, voščila je Mabeli lahko noč, tekla k njemu, oprijela se zaupno njegove roke in skup sta korakala v duhovnišnico.

vest, da se ima tukajšnja gimnazija razpustiti. Začetkom nihče ni hotel tega verjeti, a ko se je vsak sam lahko prepričal iz Dunajskih novín in popoludne iz „Laibacherice“ o istinitosti te govorice, poprijela se je prebivalcev kar nekaka razburjenost. In kako tudi ne! Ravno sedaj, ko se je naš zavod začel razviti pod vodstvom našega neumornega in vrliga g. ravnatelja Wiesthalerja, po kojega prizadevanji se je v lani ustanovilo tudi društvo v v podporo revnim dijakom, sedaj, ko je bilo največ upanja, da se razširi naš zavod v nadgimnazijo (kar bi bilo glede na prenapolnjeno Ljubljansko gimnazijo prepotrebno) — sedaj naj bi bil ves trud in napor zastoj! V dokaz, da neso prazne fraze, če govorimo o razcvitanji našega zavoda, služi naj le to, da se je že v juliju oglasilo za prvi razred nad štirideset dijakov, in če pomislimo, da se jih bode v septembru gotovo še dokaj oglasilo, lahko trdimo, da bi bilo v prvem razredu pet deset do šestdeset dijakov na celi gimnaziji pa čez 120 in vsako leto potem v primeri še več, posebno če bi Ljubljansko gimnazijsko ravnateljstvo izpolnjevalo dotični ministerski ukaz.

Te številke pač prejasno govore, in plemeniti g. minister Gautsch bi bil pač lahko počakal do začetka prihodnjega šolskega leta se svojimi prenapljenimi predlogi in ukrepi.

Mnog priden in nadarjen mladenič ostati bode moral sedaj doma, ker šolanje v Ljubljani je za marsikoga predrago. Ker so se vsprejemni izpiti vršili tudi v juliju, je marsikak oče že nakupil iz pičlega zaslužka za vsprejetega sina potrebnih šolskih knjig, katere sedaj lahko proda — za papir. In za vse to moramo predobremu g. pl. Gautschu še hvaležni biti, kajti: „Dass der Unterrichtsminister seine betreffenden Verfügungen jetzt, beim Beginne der Schulferien bekannt gibt, wird von den Eltern und Vormündern jener Schüler, die von der Neugestaltung berührt werden, dankbar anerkannt werden müssen!“ Tako oficijozna „Presse“.

Pri vsem tem je pa posebno ginljiva in dosledna pravičnost naučnega ministra! Zakaj mu je neki ravno kranjska gimnazija tak trn v peti? Kako neki, da se pri tej priložnosti z obče znano ljubeznivostjo ni spominjal tudi Kočevskega zavoda kojega učenci se začetkom šolskega leta skupaj zganjajo z različnimi sredstvi od vseh vetrov širnega sveta; kaj pač misli g. pl. Gautsch o Ljubljanskej nemški realki in o pičlem številu učencev na njenih gornjih razredih; li neki o vsem tako dobro poučeni g. minister za uk in bogočastje ni slišal še nikdar praviti o slavni višji gimnaziji v Pazinu, ki neki šteje vsega skupaj toliko dijakov, kolikor naša spodnja gimnazija? „Man merkt die Absicht und wird verstimmt!“ —

Pri vsem tem bil bi razpust našega zavoda v gmotnem obziru na veliko škodo Kranjskemu mestu. Koliko rodovin živel je sedaj od dijakov, koliko stanovanj bode sedaj praznih! O društvenem in narodnem življenju niti ne govorim, saj itak vsak ve ceniti zasluge naših gg. profesorjev v tem oziru.

Radovedni smo, kaj pač o vsem tem mislijo gg. državni poslanci, posebno oni mej njimi, ki imajo neki velike koneksije tam na Dunaji; kaj bode ukrenil g. poslanec za gorenjska mesta; kake

Mabel je še vedno sedela na pragu, ko se je Henrik vrnil, akopram je bila minula cela ura. V tem je bil dobil blagoslov starega moža in roko jedinega njegovega otroka. Sedaj je Henrik za se zahteval nje srčno sočutje. „Mabel!“ rekel je usedši se tik nje ter jo objemši, „ali sem napačno delal?“

„Napačno, da si toli časa čakal ter si delal toli nepotrebnih skrbi.“

„Ne! da sem nazadnje snubil Heleno. Kako pravico imam jaz do tega blagoslova?“

„Pravico moža, ki se je tega blagoslova vrednega storil.“

„Ali naj bi bil na tak način prisvojil si pristoječo Heleno? Ali bi mi manj sebična žena zaupala toliko, kolikor Helena, ko je vse izvedela?“

„Henrik, manj sebična žena bi ne bila cenila tvoje zmage nad teboj samim. Le ponižno krščansko srce ima usmiljenje s človeško slabostjo ter prav sodi človeško zmago. Helena zdela se bi mi tebe nevredna, ko bi primerno ne cenila stanovitnosti in plemenitosti, s katerimi si zlo premagal. Ker zna ceniti junaka toli težavnega boja, prepričana sem, da se jej bodoča sreča mojega brata lahko zaupa.“

„Je jih malo, katerih dobra volja se bi bila toli osrčevala in ki bi bili imeli toliko razlogov biti

korake storil bode naš slavni mestni odbor? Mi mislimo, da se dá sedaj še mnogo storiti. Videant consules! —

Iz Tržiča 4. avgusta. Tržiška brezobzirnost: Preteklo soboto, to je dne 30. julija t. l., imeli smo v našem trgu visocega gosta, cesarsko visokost nadvojvodo Albrechta. Visoki gospod pripeljal se je z Bleda v Malnerjevem elegantnem landaverji, kojega je vodil z lepo livré obleko opravljen voznik.

Kako pa se je odpeljal nadvojvoda iz Tržiča naprej? — V neprilicnem štajerskem voziči, katerega je vsled telegrafičnega naročila preskrbel naš poštar. V ta voz uprežen je bil jeden konj, drugi pa je bil priprežen z neko vrvo tako nepripravno, da je nadvojvoda, ko je stopal v voz, skoro spodtaknil se nad isto. Poleg vojvode sedel je njegov pobočnik, spredaj pri vozniku pa je prostora moral iskati si nadvojvodin zdravnik. Ta sedež bil je posebno neprilicen, kajti zdravnikovima nogama napravila se je podlaga s tem, da se jima je podložil žakelj, napolnjen s konjsko krmo. Imoviti naš poštar ima namreč navado, da tudi o priliki, kadar vozi tako gospodo, in se mu voz toli obilno preplača, kakor v tem slučaju, ne dá zaslužiti par grošev mejpotnemu krčmarju za krmenje kónj, ampak rajši domá napolni vrečo s krmo ter jo vozi soboj, kajti on se ne briga za kaj družega, kakor le za obilen dobiček, — vender-le pa je tudi možno, da se njemu zdi zamazana vreča potrebna za dekoracijo njegovega vehikelja.

Kako opravljeni da so bili voznik in ne baš iskrena konjiča, ne bom Vam opisoval nadrobno, ker vse to ni delalo slave našemu poštarju, zadostuje naj Vam, če dostavim le to, da se je vse, voz, voznik in oprava, združevalo v jednotni slog, v slog breztačnega in brezobzirnega stiskača, našega poštarja.

Tržiški veljaki, ki so prišli na pošto pokloniti se nadvojvodi, bili so menda jako razdraženi, da je poštar napravil sramoto celemu trgu. — Vender pa, gospodje, mar niste tudi Vi nekoliko sokrivi te nerednosti? Zakaj neste hitro preskrbeli boljšega voza? Saj imate elegantne ekipaže. Toliko časa ste že še imeli pred prihodom cesarske visokosti, da bi zmagovitemu vojnemu maršalu in bližnjemu sorodniku presvetlega cesarja preskrbeli boljše priprego, nego je bila ta, in kakeršno na razpolaganje postavi skoro vsaka vas.

Kake pojme o vaši uljudnosti so si delali pač nadvojvoda in njegovo spremstvo? Je baš tako postopanje izraz blažene nemčurske kulture? —

Nadvojvoda je bil jako prijazen, ko je dospel v naš trg in uljudno pogovarjal se je z vsakim gospodom, kojega mu je predstavil c. kr. okr. glavar Kranjski. A mislim, da ga je dobra volja zapustila kmalu, ugledavši njemu namenjeni voz, gotovo pa, ko je po kratkej vožnji in še predno je dospel pod Ljubelj, jelo dobro deževati, kajti vozič ni imel strehe, ki bi njega in njegove varovala premočenja.

Če se tako odurno postopa nasproti najvišjim krogom, potem ni treba se čuditi, da tako redko kdaj pohodi naše pokrajine kaka odlična osoba z Dunaja.

stanovitnim kot jaz,“ rekel je Henrik. „Helenina ljubezen naj je moje plačilo, a tvoja ljubezen je bila moja rešitev. Bog naj te blagoslovi za to! Več takih zmag bilo bi mej ljudmi, ko bilo bi na svetu več takih sester, kot je moja sestra.“

Oslabelo zdravje vaškega duhovnika n pre-roška slutnja bližujoče se smrti, ki je očitno priznanje petletne ljubezni mej njegovo hčerjo n Henrikom prouzročila, naznanjevali sta le druga bolj vznemirjajoča znamenja popolne telesne onemoglosti. Kmalu se je pokazalo, da bode ta zvesti služabnik božji v kratkem poklican iz zemeljskega življenja. Že več tednov ni več pridigoval v cerkvi. Res je neprestano močno ljubil ljudstvo male cerkvene občine, vender delati mej njim ni več mogel; in kmalu je imel drug duhovnik prevzeti njegovo službo. Tega naslednika so izvolili vsled goreče prošnje gospoda Gracije, ker želel je pred smrtjo na svojem mestu viditi moža, ki je bil za sveti poklic pripraven. Dasi silno slab, poslušal je vender z največo pozornostjo, ko so mu vsako nedeljo pripovedovali, kako je novi delavec v vinogradu Gospodovem, od njega nasajenem, deloval.

„Očeta pustila sem samega,“ rekla je Helena sredi poletja neko nedeljo popoldne, ko je k Vaug-

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je prostovoljni požarni brambi v Cerknici 80 gld., občini Šenčur pri Kranji 50 gld., prostovoljni požarni brambi na Vrdu pri Vrhniki 60 gld.

— (Program slavnostnih dnij o prihodih bratov Čehov v Ljubljano.) V ponedeljek dne 8. avgusta o polu osmih zvečer pozdrav došlih gostov na kolodvoru po mestnem županu. V torek dne 9. avgusta ob devetih dopoldne shod v čitalniški restavraciji. Od tod sprehod na Grad in ogledovanje mesta. Ob enajstih dopoldne zopet zbiranje gostov v čitalnici, od koder se podajo točno o poludne na mestni magistrat, pozdravit župana Ljubljanskega. Ob enajstih dopoldne obed v raznih restavracijah. Po obedu pohod Rudolfinuma; kjer se bodo častiti gostje puščali v Rudolfinum v posameznih oddelkih, in bodo se oni oddelki, ki bodo prej prišli iz muzeja, zbirali zopet v čitalnici. Ob sedmih zvečer koncert v čitalnici v vspešnem na drugi strani označenim. V sredo dne 10. avgusta ob sedmih zjutraj shod v čitalnici. Od tod sprehod na Rožnik, kjer bo skupni zajutrek. Z Rožnika pohod Drenikovega vrha in od tod sprehod skozi gozd v Gorenjo Šiško k Vodnikovemu rojstnemu domu, kjer pozdravita češke goste Šišenska občinska zastopa in čitalnica. Iz Šiške sprehod po mestu in ogledovanje nekaterih znamenitejših cerkv; ob enajstih dopoldne obed po raznih gostilnicah. Ob sedmih zvečer koncert delavskega pevskega društva „Slavca“ na Koslerjem vrtu. V petek dne 12. avgusta ob osmih zjutraj poslovilo od odhajajočih gostov na kolodvoru. V Ljubljani, dne 1. avgusta 1887.

Odbor.

— (K pohodu Čehov.) Javili smo že, da pride s posebnim vlakom 469 Čehov v Ljubljano, danes pa treba to vest popolniti, da se je zadnje dni to število še pomnožilo. Kakor javlja dotični odbor iz Prage, jih pride vsega vkupe 510. Oglasilo se je še drugih 200, katere pa je odbor odklonil. Tolika udeležba mora razveseliti vsacega rodoljuba, vsak torej po svojih silah delaj, da bode slovenski odziv na ta pohod sijajen, da se bode pokazalo, da kri ni voda. Kakor se nam piše, bodo na vseh gorenjskih postajah številne deputacije in društva pozdravljala severne brate, Ljubljanski odbor pozdravljal jih bode v Trbiži, vrli Notranjci pa so že tudi vse priredili, da bodo bratje Čehi povsod čutili se — na slovanskih tleh.

— (Banket na čast bratom Čehom) bode v torek dne 9. t. m. ob enajstih dopoldne v čitalniški restavraciji. Kuvert velja 1 gld. 50 kr. Kdor se ga udeležiti želi, naj se oglasi v pisarni banke „Slavije“ in naj položi ob enem gorenji znesek. Ker je število domačih udeležencev omejeno na petdeset, ne bode se moglo ozirati na prijave, presežajoče to število.

— (Ministra Gauča program.) po katerem se ima odpraviti več srednjih, večinoma slovanskih šol, drugim pa ustaviti dosedanja podpora, vzbudil je po vsem slovanskem svetu skrajno nevoljo. „Politik“ piše, da je to udarec v obraz, „Národní Listy“ pa, da je to „brca za narod“.

hanovim prišla, „a silil me je, ker bi toli rad slišal, kako bode gospod Makov pridigal. Mabel, Alik — nadejam se, vidva tudi pojdeti. Vajini spomin je boljši od mojega spomina; in očetu bomo popolnše o pridigi poročali.“

Mabel in dečka so nemudoma ustali, da bi jo spremljali. Gospod Vaughan je pokrtil klobuk ter vzel palico in je ves raztresen Heleni ponudil roko. Vedno je bil še posvetnjak ukljubu skrbem in letom. Sabija je sicer redoma v cerkev hodila, takrat pa zoper svojo navado ni izrekla želje, da bi z njimi šla; celó prigovarjati se ni dala in je sama doma ostala.

Pri oknu je sedela ter poslušala, da je bil potihnil zadnji glas cerkvenega zvona. Potem je ustala, šla k vratom ter opazovala, da je bil zadnji človek v cerkev stopil; sledkar je bilo vse mirno in tiho. Sedaj je nataknila črni klobuk, vzela starošegni solčnik ter je šla v mlečnico, vzela je iz posode hlepček sira, katerega je bila prejšnji dan sama napravila, pogrnila ga s prtičem, belim kot sneg, ter ga je kaj previdno v roki nesla. Kam bi pač hotela iti? In za koga je vse toli izborna pripravila?

Bil je oni redki poletni dan, ko vsa priroda, vsaj zdi se nam to, popolnoma miruje. Komaj se

češki.“ Tudi mi Slovenci ne moremo drugače soditi o tej nakani, ki nam hoče vzeti gimnazijo v Kranji. Kakor razvidimo iz došlih nam dopisnic, je razburjenost splošna in vse povprašuje, zakaj je ta osoda zadela baš gimnazijo v Kranji, gimnazije v Kočevji pa ne. Gimnazija v Kranji ima onoliko učencev, kakor ona v Kočevji (to je 85), za prihodnje šolsko leto bi pa bilo razmerje za gimnazijo v Kranji, kakor je razvidno iz današnjega dopisa, še veliko ugodnejše. Kje je torej pravica, in kje in kakšno je merilo za Gaučovo nakano? Celó „Deutsche Zeitung“, katera sicer Gauča obžaluje, a je Slovanom dosledno nasprotna, poganja se prav toplo za gimnazijo v Kranji, rekoč, da bi vsekakor iz pedagoških in gospodarskih ozirov kazalo, držati gimnazijo, ki ima povprečno v vsakem razredu po 20 učencev. Vprašanje gimnazije v Kranji je zares pereče in naši poslanci naj nemudoma store svoje korake, dokler je še čas.

— (S Štajerskega) se nam piše: Nedavno Vam je dopisnik iz Brežic opisal nadrobno vse lastnosti g. Nemaniča, bivšega vodje tamošnje sodnije, ter hvalil in proslavljal njegove zasluge uprav ditiramično. Čudim se, da je gospod dopisnik iz Brežic baš sedaj bil tako gostobeseden, ko je vendar sicer tako nem, kakor riba, ter živo obžalujem, da v svoji gorečnosti vender še ni vsega povdal. Kot vesten (?) dopisnik moral bi bil objaviti, da je gosp. Nemanič pristen pristaš nam nasprotne stranke, da je on in z njim vse sodnijsko osebje glasovalo za Foreggerja in da je baš zaradi tega političnega mišljenja Heinrichejev „enfant gaté“. Torej v bodoče malo vestneje!

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi veliki koncert v nedeljo 7. avgusta t. l. na vrtu Koslerjeve pivarne. Čisti dohodek namenjen je po toči poškodovanim Dolenjcem. Spored: 1. D. Fajgelj: „Pobratimija“. Glasno, glasno v širnem krogu, zbor. 2. A. Hajdrih: „Petelinčova ženitev“, zbor. 3. Volarič: „Z Bogom ti planinski svet“, zbor s tenor-solo. 4. A. Nedvěd: „Prošnja“, četverospjev. 5. Dr. B. Ipavic: „Na ples“, zbor. 6. A. Förster: „Napitnica“, zbor. 7. Dr. B. Ipavic: „Bodi zdrava domovina“, zbor s tenor- in bariton-solo. 8. A. Förster: „Sokolska“, zbor. — Streljanje na dobitke: (Vodja streljanja gosp. Ivan Dimic.) I. dobitok 5 gld.; II. dobitok 3 gld.; III. dobitok 2 gld.; IV. dobitok 2 gld. za največ serij; V. dobitok 1 gld. Serija 5 strelav 20 kr. — Kegljanje na dobitke: I. dobitok 5 gld.; II. dobitok 3 gld.; III. dobitok 2 gld.; IV. dobitok 2 gld.; V. dobitok 1 gld.; VI. šaljivi dobitok. Serija 3 lučjev 10 kr. — Streljanje in kegljanje se prične v nedeljo zjutraj ob 9. uri in traja do 8. ure zvečer. Začetek veselici ob 4. uri dopoldne. Ustopnina 20 kr. za osebo. Pri koncertu svira iz posebne prijaznosti vojaška godba baron Kuhn št. 17. Preplačila se hvaležno vsprejemajo. Glede na dobrodelen namen, nadeja se mnogobrojne udeležbe odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 5. avgusta. Ferry izjavlja v pismu do svojih prič, da se strinja s pogoji, katere

je kaka sapica gibala v ozračju, poljske cvetke so se konaj gibale na vitkih steblih in trava se celo ni gibala. Ptice v goščavi poleg reke izpozabile so bile na petje in celo vršenje in brnenje žužkov zdelo se skoro nezavedno čebljanje. Vse okrog je bilo mirno in krasno ter v tišino svete nedelje utopljeno. — Od kod je pač izviralo nemirno bitje, nepotržno hrepenjenje v srci stare žene, ki je z nedrednimi koraki stopala po ozki stezi prek vaše trate? — Morebiti se je spominjala na take nedelje pred davnim časom, na vesele take prehode prek vaških livad o onem času, ko ni bila sama. Morebiti jo je sirček na čistem krožku spominjal na ljubljene prijatelja, ki je v davno minuli dobi take izdelke njenih rok znal posebno ceniti. Morebiti si pa je ponavljala one besede, s katerimi so ljubljene ustne nje spretnost navadno hvalile. Naj so jo obhajale take ali pa druge misli, vsekakor zanimalo so jo toli močno, da solčne vročine ni zapazila ter tresenja svojih starih nog ni občutila, dokler ni naposled obotavljaje se postajala v senci cvetočega kobiličinega drevesa (locust tree) pred stanovališčem duhovnikovim.

Odprte duri so držale kar naravnost v poglavito sobo v hiši, kaj vesel, prijeten prostor, v katerem se je oče navadno učil, njegov otrok navadno

sta odklonila, eventualno, da vsprejme razsodišče.

London 5. avgusta. Pri vojnega brodovja manevrih, ki so bili preteklo noč n Kanalu, razletelo se je na treh topnjačah več kanonov. Štirje mornarji grozno razmesarjeni, mnogo družih več ali manj poškodovanih. — Stanley dospel dne 18. junija do slapa reke Arumimi ter se pripravljaj za nadaljno potovanje preko Afrike.

Napolj 4. avgusta. V Napolji, Rosini in Gaeti nekoliko koleri podobnih slučajev s smrtnim izidom.

Bruselj 4. avgusta. Veliki parobrod „Star of Scotia“ potopil se je v kanalu „La Manche“. Kapitan in 7 oseb utonilo.

Razne vesti.

* (Zdravniška nagrada.) Emir Abdurrahman bolehal je dalje časa za neko oteklinu na vratu. Njegov zdravnik, afganski mazač, zapisal mu je neko mazilo. To mazilo je pa bolečine še povečalo in zategadelj emir ni mogel po noči spati. Nevoljen zaradi tega ukazal je zdravniku odsekati glavo.

Bratje „Sokoli“!

Redkokrat nam je prilika, sniti se s predragimi sobraty, hrvatskimi, primorskimi in štajerskimi „Sokoli“! Vsakemu posameznemu izmed nas, ki se je udeleževal sestankov v Zagrebu, Mozirji in v Trstu, so gotovo še v sladkem in nepozabljivem spominu oni trenutki, katere smo v njihovi družbi preživeli.

Taka redka in važna prilika ponuja se nam zopet 14. in 15. avgusta t. l. pri sestanku vseh južnih „Sokolskih“ društev na Krškem.

Na noge torej, bratje „Sokoli“! Ne prezrimo te priložnosti in poletimo tja v prav mnogobrojnem številu. Naše gaslo je sedaj:

„Hajdimo na Krško!“

Član (stare garde) „Sokola“.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Do dne 31. julija t. l. so uplačale podružnice:

Gornjigrad	120 gld. — kr.
Trst, moška	120 „ — „
Rudolfovo	30 „ — „
Krško	20 „ — „
Šmarje pri Celji	90 „ — „
Gorica	20 „ — „
Lehen na Štajerskem	45 „ — „
Šentpeter v Ljubljani	100 „ — „
Rečica na Štajerskem	49 „ — „
Zatičina	74 „ — „
Ponikva na Štajerskem	45 „ — „
Celje	115 „ — „
Konjice	22 „ 52 „
Prva Ljubljanska	299 „ 21 „
Trst, ženska	177 „ 84 „
Gradec, izvanakademiška	17 „ — „
Vrhnika	24 „ — „
Celovec	100 „ 40 „
Selice na Kranjskem	31 „ 10 „
Društvo „Slavec“ v Ljubljani	50 „ — „

bival in se stari in mladi iz njegove župnije najraje shajali.

Sabija pa je sedaj privikrta stala na tem pragu. Notri je zagledala bolnika, ki je v domači halji iz bombaža sedel na naslonjači ter z glavo na blazinah slonil. Hrbet je imel k njej obrnen, njegove oči so se upirale v nasprotno okno in njegove misli so plule proti sinjemu nebu, v katero je skozi omrežje iz kozjih parkljičev in vonječih cvetic gledal. Poleg njega je ležalo več pobožnih knjig, na kolenih pa je bil odprt zvezek svetih pesmij.

Sabija ni vedela, koliko časa je molče stala v sobi. Kar je šumenje nje krila, odsvit nje sence, nje vzdihljaj, ali morebiti le nagon napeljal bolnika, da je polagoma obrnil glavo in nji oči so se srečale. Prijazna blagosrčnost izrazovala se je na bledem obličju in pomolil jej je tenko, skoro prezorno roko. Na tihem je položila dar na mizo ter je naprej stopivši stisnila ponujeno roko in je zašepetala: „Jarnej!“

„Sabija!“ rekel je starček, pogledavši jo z ganljivo prisrčnostjo, „to je lepo.“

Govoril ni dalje nobene besede — je vzel je je knjige s stola tik sebe. Sabija je precej razumela, kaj je s tem mislil, ter se je usedla; nje roka pa je še zmeraj držala njegovo roko. (Dalje prih.)

Slavne podružnice, katere še niso poslane le-
tošnjih doneskov, prosim, da jih blagovolje pobirati
in izročiti glavni družbi.

V Ljubljani, dne 1. avgusta 1887.

Dr. Jos. Vošnjak,
blagajnik.

SLOVAN

prinaša v 15. številki naslednjo vsebino: I. Hanija. Poljski spisal H. Sienkiewicz. Prevel M. Vrnilež. V. — II. Njekoletno dumi za bl'garskata literatura. Ot Kitančeva. (Prenesel bolgarski izvorinik v latinico in prevel na slovenski A. Bezenšek.) (Dalje.) — III. Mladi Slovák. Spisal Velimir. II. — IV. A. Fun-
tek: Oj, zanesi Bog! (pesen) — V. B. Milanič: Zakaj molčim. (pesen) — VI. Oltar sv. Cirila in Metoda v Ahenu. Spisal dr. Milkovič. — VII. M. Cigale. Životo-
pis. Spisal Danilo. — VIII. Pogled po slovenskem svetu: 1. Slovenske dežele. — 2. Ostali slovanski svet. — 3. Književnost. — SLIKE: Cigale. — Srb-
ska pastirica. Slika Fr. Zvčrine. — „SLOVAN“ ve-
lja za unanje naročnike za vse leto 5 gld., za polu
leta 2 gld. 50 kr. in za četrt leta 1 gld. 25 kr.;
za Ljubljanske: za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu
leta 2 gld. 30 kr. in za četrt leta 1 gld. 15 kr.; za
dijake pa: 3 gld. 60 kr.

Za vnanjo porabo. Proti protinu in trganju, bo-
lečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo se je po-
sebnost Moll-ovo „Francosko žganje“. Štekle-
nica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne-
m povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Du-
naji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se iz-
rečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in
podpisom. 12 (19 6)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—97)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 3. avgusta.

V Pragi: 31, 8, 2, 37, 5.

Tujci:

4 avgusta.

Pri **Kaffet**: Röttig, Weber, Martin, Kleiner, Schwank
z Dunaja. — Leihse iz Turnava. — Jaklič, Modic iz Staj.
Wiesberger, Deperis iz Kočevja. — Pučnik iz Kranja. —
Löwy iz Trsta.

Pri **Wassner**: Soubitz, Kundegraber iz Gradca. —
Vesel iz Trnova. — Lončarič iz Sele. — Pek, Zanker, Gi-
lardini iz Trsta. — Gollč iz Sežane. — Franken iz Notranj-
skega.

Pri **bavarskem dvoru**: Spoljarič iz Oseka. —
Pakič iz Jurjovca.

Pri **avstrijskem cesarji**: Hubad iz Kranja. —
Pirc iz Kroke.

Pri **južnem kolodvoru**: Fressl z Dunaja. — dr.
Kugy iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
4. avg.	7. zjutraj	740.00 mm.	18.7° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	738.65 mm.	23.1° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	739.96 mm.	18.6° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 20.1°, za 0.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 5. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.45	81.45
Srebrna renta	82.50	82.80
Zlata renta	112.60	112.70
5% marcna renta	96.40	96.50
Akcije narodne banke	883.00	885.00
Kreditne akcije	281.70	282.20
London	125.35	125.45
Srebro	9.95 1/2	9.95
Napol.	5.92	5.92
C. kr. cekini	61.55	61.55
Nemške marke	250 gld.	129 gld. 50
4% državne srečke iz l. 1854	100	163
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	100	65
Ogerska papirna renta 5%	87	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	179
Kreditne srečke	10	20
Rudolfove srečke	120	107
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	227	25

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Akademsko društvo „TRIGLAV“ v
Gradci javlja oboženo vest, da je njega ud in
bivši tajnik, gospod

JOSIP BLAŽ,

pravnik,

4. t. m. dopoldne v Mozirji izdihnil blago svojo
dušo. (551)

Pogreb vršil se bo 6. t. m. popoldne.
Dragemu rajniku bodi trajen spomin mej nami!

V Gradci, dne 5. avgusta 1887.

Trgovina

z mešanim blagom

proda se zaradi preselitve takoj pod ugodnimi pogoji. —
Več se izve pri (541—5)

A. Lavrenčič-i na Rakeku.

Uradnik

z lepo pisavo in popolnem zmožen slovenskega je-
zika vsprejme se v pisarno glavnega zastopa
„AZIENDE“, v Ljubljani, v Selenburgovih
ulicah št. 3. Plača po dogovoru. (554)

Učenec,

trinajst do štirinajst let star, ki je dovršil dva realna ali
gimnazijalna razreda, slovenskega in nemškega jezika zmo-
žen, ter je krepkega zdravja, vsprejme se takoj v
prodajalnico mešanega blaga. — Več pove uprav-
ništvo „Slovenskega Naroda“. (549—1)

KMETOVALEC.

(82—14)

Gospodarski list s podobami.

Št. XIV. tega najboljšega, največjega in najcenejšega
slovenskega gospodarskega lista prinaša sledečo vsebino:
Praktična lestvica. — Ameriške trte pomagajo proti trtni
uši. — Ravnanje z mlado živino koj po rojstvu. — Razne
reči. — Gospodarske novice. — Vprašanja in odgovori. —
Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Kmetij-
sko slovstvo. — Tržne cene. — Inserati.

„KMETOVALEC“ izhaja v Ljubljani po dvakrat
na mesec na celi polni ter stane za celo leto 2 gld.; gg. učitelji
in šolske knjižnice dobijo ga za polovico naročnine.

INserati, priobčeni v „KMETOVALECU“, imajo
najboljši uspeh, kajti list je razširjen posebno po de-
želi, zlasti pa v premožnejših kmetijskih krogih. Zelo pripo-
ročljiv je „KMETOVALEC“ za objavljanja pri nakupu ali
prodaji gospodarskih pridelkov, izdelkov ali potrebščin.

Vožni red Rudolfove železnice, veljaven od 1. junija 1887.

Terbiž-Ljubljana				Ljubljana-Terbiž			
Postaje		Osobni vlaki		Postaje		Osobni vlaki	
		1. 2. 3. razred				1. 2. 3. razred	
Terbiž	odh.	4.00	1.10	Ljubljana, juž. žel.	odh.	6.35	11.40
Rateče-Bela Peč		4.16	1.30	Ljubljana, Rud. žel.		6.39	11.45
Kranjska Gora		4.30	1.46	Vižmarje		6.48	11.55
Dovje		4.56	2.19	Medvode		6.59	12.07
Jesenice		5.16	2.42	Loka		7.12	12.21
Javornik		5.22	2.49	Kranj		7.26	12.37
Lesce-Bled		5.44	3.16	Sv. Jošt (m. p.)		7.32	12.43
Radovljica (m. p.)		5.50	3.23	Podnart-Kropa		7.45	12.56
Podnart-Kropa		6.08	3.43	Radovljica (m. p.)		8.02	1.14
Sv. Jošt (m. p.)		6.20	3.56	Lesce-Bled		8.11	1.24
Kranj		6.27	4.03	Javornik		8.29	1.46
Loka		6.44	4.20	Jesenice		8.39	1.57
Medvode		7.00	4.34	Dovje		8.56	2.18
Vižmarje		7.12	4.46	Kranjska Gora		9.21	2.48
Ljubljana, Rud. žel.	prih.	7.21	4.55	Rateče-Bela Peč		9.37	3.03
Ljubljana, juž. žel.		7.25	5.00	Terbiž	prih.	9.55	3.20
		zjutraj	popoldne			dopoldne	popoldne

Denar,

ki se more vr-
niti v majhnih
mesečnih obro-
kih, rečno, diskretno in po
ceni, toda le 300 gld. in več
dobé na posodo kavaliriji,
častniki, industrijci, posest-
niki graščin, hiš in zemljišč,
profesorji, zdravniki, urad-
niki, učitelji, trgovci in
osobe, ki imajo pravico do
pokojsnine in dedščine, du-
hovniki in dame tu in na
deželi. Naslov: F. Gurré,
kreditni zavod, Gradec.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago. (87—139)

LJUBLJANA.

Za frančiškansko cerkvijo, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4.

LJUBLJANA.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.